

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2017/18, 25. december 2017, številka 9, letnik VI

Praznična voščila

Gostija v deželi branja

Branje je dobro, ker si z njim bogatimo besedni zaklad

Bralne navade Slovencev

Srednjeveški dan

**Šolska knjižnica na obisku v vrtcu: S skupnimi močmi
zmoremo**

Predpraznični čas v Šentrupertu

Prvošolci v deželi Balalaj

Planinci skrbijo za prijetna doživetja in dobro počutje

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2017/18, 25. december 2017, številka 9, letnik VI

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Nejc Hostnik, Luka Leskovšek, Nika Lapornik, Sara Hrastnik, Živa Žveglič Padežnik, Matija Slapšak, Rene Cverle, Kristjan Žužek, Svit Nemeč, Eva Zeme, Doroteja Berložnik, Brina Maček, Sara Čopar, Luka Zorko, Anže Pipan, Nik Tian Špiler, Gašper Plahuta, Jure Zupanc, Špela Knez, Patricija Deželak, Iza Jakopič, Primož Jazbinšek, Neja Tržan, Lija Kolar, Mathias Đurin, Neža Vidic, Lara Bezgovšek, Ema Koveč, Anže Marot

Naslovnica: Lovro Slapšak

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

PRAZNIČNA VOŠČILA VODSTVA ŠOLE

Drage učenke in učenci, spoštovani starši in učitelji!

Za nami je razgibano leto, v katerem smo skupaj veliko naredili. Kot šola smo dosegli tudi nekaj nepozabnih uspehov, ki bodo minulo leto za vedno vtisnili v moj spomin. Zato lahko mirno trdim, da smo delo opravili z odliko. Ko razmišljam o prihajajočih izzivih, ne morem mimo hitro spreminjajočega se sveta. Telefoni so naši spremljevalci zadnji dve desetletji. I-pod je komaj kaj starejši od naših prvošolcev. Roboti, ki jih danes razvijajo v inštitutih, znajo že nepredstavljive stvari in bodo naši spremljevalci v bližnji prihodnosti. Prihaja mnogo težav zaradi prekomernega onesnaževanja, preseljevanja ... Vse to prinaša nove izzive, svet bo spisal marsikatero zgodbo po novih pravilih.

Zato si želim, da bi tudi šole v prihajajočih letih prepoznale nove izzive. Ne kot grožnjo, ampak kot priložnost za drugačno učenje. Da bi med pomembne cilje izobraževanja poleg branja in pisanja postavile tudi to, da bomo svoje učence naučili razmišljati, da bodo svet na novo preoblikovali.

Zato ne bom končal z mislijo, kakšna naj bo šola v prihodnje. Niti tega ne pričakujem od staršev. Naj mi odrasli ne zamerijo preveč, če bom to prepustil učencem. Razmislite, kakšna naj bo šola prihodnosti. In prepričan sem, da boste svoje zamisli v prihajajočih letih uresničili.

Marko Sajko, ravnatelj

Na koledarju nas zapušča še eno iztekajoče leto. A ostaja nam vse lepo in dobro, kar smo znali v tem letu videti, slišati, začutiti, doživeti.

Obveznosti in odgovornosti so se celo leto prepletale z uspehi in navdušenjem: »Saj to zmorem!«

Otroci so zmogli vključiti v isti dan smeh, igrivost, ustvarjalnost ... in nato kot poletna nevihta prepir s sošolcem, najstniški upor pravilom šolskega reda ...

Ob prazničnem vzdušju decembra želim vsem iskrene odnose. Naj bodo vse jutranje kavice v službi še naprej enako dišeče in začinjene s humorjem.

Otroci pa naj se učijo ob druženju z vrstniki, družbo računalniških igric naj zamenjajo z druženjem s starši in prijatelji. Naj jim odrasli nudijo občutek sprejetosti v vsej njihovi otroški domišljiji.

Ksenija Vozlič, vodja PŠ Rečica

Dragi mali in veliki!

Naj bo prihajajoče leto svetlo, radostno in ljubeče.

Ne pozabite si vzeti »za muco časa«, da vnesete v življenje mir, harmonijo in ljubezen. »Kajti nič, prav nič ne raste brez ljubezni.«

Obe misli sta iz pravljic – čudežnih besedil, polnih modrosti, ki v nas budijo razigranost in ohranjajo iskrice v očeh. Delite in živite jih z drugimi.

Renata Kolšek, vodja PŠ Šentrupert

Citirano iz pravljic B. Š. Žmavc: Muc Mehkošapek, Popravljalnica igrač

Zelo lepa, a hkrati odgovorna naloga – ko te Kratkočasnik prijazno povabi, da napišeš nekaj misli in svojih videnj o iztekajočem se letu in izpostaviš še kakšno za leto, ki prihaja.

Že narava mojega dela zahteva od mene, da moram velikokrat razmišljati in načrtovati. Včasih samo za dan ali dva naprej, drugič za več dni ali celo mesecev. Morda se mi prav zato zdi, da vsako leto kar nekako spolzi skozi prste in že je tu naslednje. Tako je, vsaj zame, zelo hitro minilo tudi leto 2017.

V našem šolskem prostoru je za sabo pustilo veliko zanimivih dogodkov, razmišljanj, uspehov, neuspehov, vzponov in padcev, novih spoznanj, novih znanj, napredkov, izzivov ... in prepričana sem, da posledično tudi veliko spominov. Kadar so spomini lepi in bogati, nam nikakor ne sme in ne more biti žal, da se je izteklo še

eno leto.

O bogatih spominih in uspehih v naši šoli sem popolnoma prepričana. Pri svojem delu imam namreč tudi prav posebno srečo. Ni mi treba gledati samo naprej, temveč mora moj pogled seči tudi nazaj. In to takrat, ko pripravljam letno poročilo naše šole. Takrat imam res kaj videti.

Ker so vse šolske aktivnosti, uspehi učencev, dosežki ... že zabeleženi v šolski kroniki in letnem poročilu za preteklo šolsko leto, moj namen ni razmišljati samo o tem.

Prepričana sem, da se za uspešno šolo, uspešnimi, zadovoljnimi učenci in učitelji skriva še veliko več.

V naši šoli, s katero mislim tudi na vse podružnice, nas je zelo veliko: majhnih, velikih, mlajših, starejših, ki v enem letu ogromno časa preživimo skupaj. Smo res velika in pisana družčina, vsak zase je poseben in enkraten. Čas, ki ga preživimo skupaj, nam omogoča, da se resnično spoznamo, smo razumevajoči, sočutni drug do drugega, se spoštujemo, podpiramo, poslušamo in smo pravični. Vse to gradi dobre odnose na vseh ravneh, tako med zaposlenimi, med učenci in med učenci ter učitelji. Nekaj izjemnega je tudi, kadar smo zaradi spoštovanja in pravega ter dobrega odnosa drug do drugega pripravljani narediti še kaj več ali bolje.

Veliko teh pomembnih vrednot sem zaznala tudi v letu 2017. Srečo in uspeh, dobre medsebojne odnose, vzdušje v šoli smo ustvarjali in še ustvarjamo s svojimi osebnostmi. S tem ves čas držimo zrcalo svojim učencem, ki od nas ne črpajo samo znanja, temveč jim poleg njihovih staršev predstavljamo tudi vzor in model na poti njihovega zorenja in odraščanja.

Vsak začetek in vsak konec leta rada podkrepim s kakšno lepo mislijo in jo podelim med zaposlene ter učence. Ob začetku šolskega leta sem si izposodila Pavčkovo: »Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš. Ta svet je lep, če nekoga rad imaš, če stisneš roku komu, ki ga kaj boli. Ta svet je lep, če si človek do ljudi.«

Ob koncu leta in za dober začetek novega bom dodala še svoje vodilo in voščilo: naj bo novo leto 2018 obdano s prijaznimi ljudmi, prijaznimi besedami, z zdravjem, s srečo in z uspehom. Vsi, ki delamo z otroki, bodimo njihov navdih, pravi motivatorji, izzivalci kreativnega in ustvarjalnega razmišljanja. Dovolimo si ohraniti otroka v sebi in kot darilo sprejmimo trenutke, ko na otroških obrazih uzremo navdušenje, hvaležnost in željo, da nas želijo prerasti ter preseči s svojim znanjem. Takrat vemo, da smo na pravi poti!

Vsem učenkam in učencem pa želim, da bi tudi v letu 2018 izbrali čim več pravih poti, po katerih si bodo ponosno in pogumno utirali pot v prihodnost.

Karolina Teršek, pomočnica ravnateljice

Vsako leto se začne z določenimi pričakovanji in konča s pogledom na opravljeno delo.

Leto 2017 je bilo zame osebno zelo zanimivo in – lahko rečem – uspešno. Na splošno sem zelo uživala pri svojem delu, poučevanju. Bila sem izjemno vesela, ker sem spet sodelovala s krasnimi učenci, s katerimi smo se zelo povezali. Skupaj smo se trudili in dosegli veliko lepih uspehov, na katere smo zelo ponosni.

To je bilo leto, ko sem sprejela nov izziv. Po petindvajsetih letih dela v razredu sem spremenila delovno mesto. Postala sem pomočnica ravnatelja. S tem sem dobila popolnoma nove zadolžitve, veliko organizacijskega dela, odločanja, ukvarjanja s prevozi, z dežurstvi, s tehničnim osebjem in z vodenjem Podružnične šole Debro. To, da sem skoraj ves čas v eni šoli, me je v začetku motilo. Žal mi je, ker se ne

videvam več veliko s sodelavci, s katerimi sem vedno rada sodelovala in v odmorih klepetala. Najbolj pa pogrešam in bom verjetno še dolgo, da sem do zdaj poznala vse učence naše šole, zdaj pa jih ne bom več.

Vendar je novo delovno mesto tudi zelo zanimivo, saj imam morda tako več možnosti na kaj vplivati. Vesela sem, da lahko še vedno vodim svoja mladinska pevska zbora, pri čemer res uživam in mi to v resnici ne pomeni dela, ampak sprostitev.

Zelo lepo sta me sprejela ravnatelj Marko Sajko in njegova pomočnica Karolina Teršek, s katerima zelo dobro sodelujem in se pri delu dopolnjujem.

Če pogledam širše, je bilo leto 2017 leto, ko se je v svetu marsikaj spremenilo in to ne na bolje. Žal nekateri narodi zelo trpijo in morajo množično bežati z domov, da rešijo svoja življenja. Terorizem se je zelo razširil in grozi vsemu svetu. Žal mi je, da v določenih okoliščinah postane človek tako uničujoče bitje. Sem pa vesela, da živimo v Sloveniji, ki je varna in lepa dežela, kjer je, kljub temu da se veliko pritožujemo, lepo živeti.

V novem letu ne pričakujem velikih sprememb. Želim si, da bi ljudje, predvsem mladi, gledali na vsak dan kot na novo priložnost za kaj lepega, novega, boljšega, zabavnega. Da bi se bolj zavedali, kaj vse imamo. Ne bi se smeli tako gnati za rezultati. Mladi bi morali imeti več prostega časa, ko bi odložili delo in predvsem mobilne naprave. Ko bi bili sami s sabo in s prijatelji. Tudi tako bi pridobili veliko pomembnega za življenje in predvsem ne bi bili tako utrujeni, zaskrbljeni in pogosto nestrpni.

Sicer pa si želim v naslednjem letu, da bi med seboj čim več sodelovali, ker je tako vsako stvar lažje opraviti, ker več glav tudi več ve in vidi stvari iz različnih smeri. Pa seveda zdravja in miru.

Mateja Škorja, pomočnica ravnatelja

Leto, ki se poslavlja, mi je hitro minilo. Prvič sem poučevala v četvorni kombinaciji in prvič sem pod isto streho sobivala z oddelkom vrta. Izkoristila sem vroče poletje, uživala na morju in v naravi, skrbela za vrt in se veselila lepih, zdravih pridelkov; presenečala me je tudi bogata gobarska bera. Zaradi obnove šole se zelo dobro spomnim naporne selitve in prilagoditve na novi lokaciji. Bil pa je tudi žalosten trenutek, ko sem se poslovila od svoje drage mame.

Želim, da bi bili otroci v prihajajočem letu sproščeni, igrivi, ustvarjalni, spoštljivi, skromni in srečni. Sodelavcem pa želim zdravja, poguma, prijaznih nasmehov, da bi bili preprosti in dobri.

Marija Kotar, vodja PŠ Vrh

PRAZNIČNE ŽELJE IN VOŠČILA UČENCEV

Nejc Hostnik: »December mi je najljubši mesec v letu. Najbolj se veselim, ko zapade prvi sneg. Takrat gremo vedno z družino ven, namenimo se proti laškemu gradu, kjer se sankamo, kepamo in delamo podobne stvari. Ko pridemo domov, ponavadi vsi zaspimo, ker smo zelo utrujeni. Naslednji dan gremo običajno delat snežaka. Ko imamo počitnice, smo vsi veseli. Med počitnicami se vsak dan sankamo in kepamo s prijatelji. Verjetno pa je vsem otrokom najbolj všeč božič, ker dobimo igrače in druge stvari. Pri nas božič praznujemo v krogu družine. Vsi skupaj postavimo božično jelko in jo okrasimo, pripravimo tudi božično pojedino. Kmalu zatem sledi odpiranje daril, to je ponavadi najbolj vesel dogodek. Tako mi praznujemo božič in preživimo decembrske dni.«

Luka Leskovšek: »Letos si za december želim veliko snega. Ta mesec bom spal, se kepal, smučal, zabaval z družino za božič, novo leto ... Za božič bomo postavili božično drevo, potem bomo nestrpno čakali na to, da bomo odprli darila.«

Nika Lapornik: »Letos bo magični december. Za počitnice bom odšla v Biograd na Moru. Tja bom šla s svojo ekipo. A še pred tem bom skupaj s prijatelji, z družino ... Decembra bom veliko delala tudi za šolo. A ko bodo prazniki, bom šolo malo postavila na stran. Kot vsak otrok se bom tudi jaz po telefonu in s pomočjo računalnika pogovarjala s prijatelji. Za novo leto si želim uspehov v šoli, veselja, zdravja ... in sreče. Vam, dragi bralci, pa želim, da bi uživali v decembru 2017 in na zadnji dan leta spodbudno stopili v naslednji dan, ki predstavlja novo leto, ki je pred nami. Ne ozirajte se k staremu letu, saj je pomembno le, kako boste sprejeli novo. Lep december vam želim!«

Sara Hrastnik: »Letošnji december bo res nekaj posebnega. Vsak bo počel najrazličnejše stvari. Jaz bom zagotovo šla drsat. Komaj čakam! Najbolj se veselim obdarovanj za božič. K meni bodo prišle sestrične in skupaj bomo čakale na darila. Imeli bomo veliko pojedino. Postavili bomo božično smreko in jo okrasili. Zagotovo bomo z družino šli tudi kam na izlet. To bo zabavno!

Seveda bomo 31. decembra čakali na novo leto. Družina se bo zbrala pri babici in dedku. Spuščali bomo rakete in imeli veliko pojedino. Opolnoči bomo odprli šampanjec. Otroci bomo pili sok. Vsem za novo leto in božič želim veliko zdravja, sreče, veselja in vsega, kar si sami želite.«

Živa Žveglič Padežnik

KNJIŽNICA LAŠKO

Gostija v deželi branja – dan slovenskih splošnih knjižnic

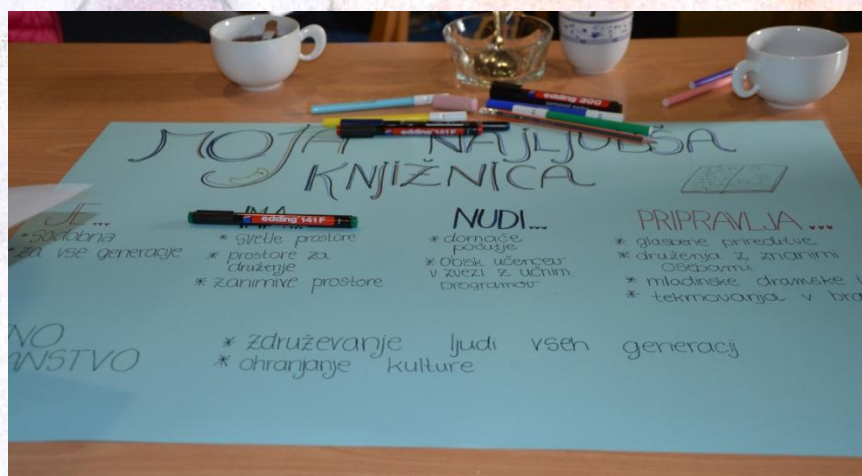
Slovenske splošne knjižnice 20. novembra praznujemo svoj praznik – dan splošnih knjižnic. Letos se je Združenje slovenskih splošnih knjižnic odločilo, da bomo knjižnice praznovale ves teden (od 20. do 24. novembra), in sicer po dnevni tematskih sklopih enako po vsej Sloveniji.

Tako kot ostale splošne knjižnice po Sloveniji si tudi pri nas želimo, da bi imelo našo knjižnico za stičišče védenja, kulture in druženja čim več občanov. Splošne knjižnice smo namreč po definiciji: »Splošne knjižnice so dejanska vrata lokalne skupnosti do znanja, zagotavljajo osnovno podstavo učenja od mladosti do starosti, samostojnega sprejemanja odločitev in kulturnega razvoja posameznika in socialnih skupin. Storitve splošne knjižnice so na voljo uporabnikom po načelu enakega dostopa vsakomur.« (Ifla/Unesco, Manifest o splošnih knjižnicah, 1994).

Naše temeljne naloge so po standardu splošnih knjižnic zbiranje, obdelava, hramba, vzdrževanje, predstavitev in posredovanje knjižničnega gradiva ter informacij, omogočanje uporabe knjižničnega gradiva in zagotavljanje dostopa do znanja, informacij in storitev ne glede na uporabnikovo starost, spol, versko in politično prepričanje, narodnost, raso, jezik ali socialni status, zaposlitev in stopnjo izobrazbe, enako velja tudi za vse posameznike in skupine s posebnimi potrebami. Če poenostavim: splošne knjižnice smo namenjene vsem – torej če še niste član naše knjižnice, prijazno vabljeni, da se pridružite naši veliki »družini« uporabnikov!

S praznovanjem dneva splošnih knjižnic smo želeli opozoriti na to, da smo tu za vse, in prikazati vsaj delček svojih nalog, storitev in dejavnosti. V ponedeljek smo pripravili dan brezplačnega vpisa in simbolično odprli vrata za vse, ki še niso naši uporabniki. Torek je bil namenjen knjigam, ki so kljub vsem smernicam in razvoju še vedno naša najpomembnejša dejavnost. Pripravili smo razstavo slovenskih Top 10 – otroških in mladinskih knjig, slovenskega leposlovja, tujega leposlovja in poljudnostrokovnih knjig. V Knjižnici Radeče so priredili večer, posvečen šansonom in poeziji, z osrednjo gostjo, priznana pevko Nuško Drašček.

V sredo smo v sklopu zgodovine in zanimivosti kraja praznovali v Knjižnici Rimske Toplice ter prisluhnili predstavitvi Aškerčevega Poslednjega Celjana, ki ga je z uglasbenimi odlomki predstavil Matej Krajnc. Četrtek, ki je bil obarvan s temo v knjižnici, smo se posvetili otrokom in mladim. V knjižnico smo povabili vrtčevske otroke, osnovnošolce in srednješolce, ki smo jih povprašali, kakšno knjižnico želijo, kaj jim

knjižnica pomeni in kaj v njej pogrešajo. Praznovanje dneva splošnih knjižnic se je končalo v petek z dogodkom Modrost za mladost, ko so nam naši zvesti bralci Majda Anžin, Liljana Sačić, Nina Pader Topole in Luka Belej predstavili svoje najljubše knjige iz otroštva in razloge, zakaj radi berejo. Na dogodku so nastopili tudi učenci Glasbene šole Laško-Radeče: plesalki Ema Šolar in Sara Bačić ter mladi glasbeniki Jože Podbregar Lavrič, Brina Klinar, Jernej Gradič. Zavedamo se, da hitrost in način življenja nista najbolj na strani knjige, branja, lepe besede in kulture, poleg tega je naše delo močno omejeno tudi s prostorsko stisko, ki jo občutimo na vsakem koraku. Srčno radi bi otrokom in mladim priskrbeli prostor, kotiček za druženje, ki bi bil samo njihov in v katerem bi veljala njihova pravila.

Želimo si, da bi občutili našo knjižnico kot enega od temeljev vašega razvoja, kot pomoč pri izdelavi seminarskih nalog, obravnavi domačih branj, kot možnost preživljanja kakovostnega prostega časa in kot prostor, kjer ste vedno dobrodošli in toplo sprejeti.

Jerica Horjak, foto: Matija Slapšak

KNJIŽNICA LAŠKO

Branje je dobro, ker si z njim bogatimo besedni zaklad

Učence, ki so se udeležili Gostije v deželi branja, smo povprašali, kaj so doživeli v knjižnici.

23. novembra 2017 smo šli nekateri učenci v Knjižnico Laško. Najprej so nam predstavili knjižnico, nato smo skupaj ugotavljali, kakšna je naša najljubša knjižnica. Na plakat smo napisali, kakšna bi bila, in ga potem obesili na steno. V knjižnici so nas tudi pogostili z okusnim čajem in s piškoti. Res je bilo super in zelo sem se zabaval. Tudi kaj koristnega sem se naučil. Imel sem se res odlično. Upam, da bo še več takšnih dogodkov.

Rene Cverle

Novembra smo nekateri učenci od petega do devetega razreda obiskali knjižnico. Ko so se začele dejavnosti, mi je bilo zelo všeč, ker smo delali po skupinah in izdelovali plakate o knjižnici ter se ob tem zabavali. V knjižnici je zelo velika izbira knjig, zato lahko vsak človek najde nekaj zase. Mislim, da je dobro, da knjižnica še naprej prireja dogodke, ki so povezani s knjigami, saj bo tako še bolj obiskana. Tudi jaz menim, da je dobro brati knjige, saj s tem širimo besedni zaklad.

Kristjan Žužek

Vesel sem bil, da sem lahko odšel v knjižnico, saj imam takšne stvari rad. Všeč mi je bilo, ko smo se pogovarjali o knjižnici, knjigah in podobnih zadevah. Predvsem mi je bilo zanimivo, ko smo delali plakate o tem, kakšno knjižnico bi želeli imeti. Plakate smo delali po skupinah, kar je bilo še bolj zanimivo. Seveda smo imeli zelo zanimive zamisli o spremembi knjižnice.

Svit Nemec

V četrtek, 23. novembra, smo nekateri učenci naše šole odšli peto in šesto šolsko uro v Knjižnico Laško. Pogovarjali smo se, kaj bi lahko v knjižnici spremenili, dodali ali povečali. V skupinah smo morali narediti plakate. Med delom so nas »zmotili« snemalci s Televizije Laško. Spraševali so nas, kaj nam je v knjižnici všeč in kaj ne in ali kaj bi dodali, spremenili. Po končanem delu so nas prišle iskat učiteljice. V oddelku za otroke so nas še zadržali snemalci. Ogledali smo si še nekaj knjig in se pogovarjali o njih. Na poti nazaj v šolo smo se pogovarjali, kako je bilo zabavno in da bi lahko še odšli kdaj.

Eva Zeme

Foto: Matija Slapšak

KOMENTAR

Bralne navade Slovencev

Slovenci smo bralni narod, ki se je s svojim jezikom tudi utemeljil, vendar branje v Sloveniji ni več, kar je bilo. Čeprav so knjige še vedno priljubljene, v hitrem svetu komaj najdemo čas zanje.

Večina bere z namenom izobrazbe in širjenja obzorja, na primer tisti, ki hodijo v šolo. Odrasli berejo za dušo oziroma ker jih to veseli. Z branjem si popestrijo življenje in se odklopijo od resničnosti. Nekateri čutijo potrebo po branju, saj se ob tem sprostijo.

Večinoma beremo v prostem času, da preženemo dolgčas ali da se razvedrimo. Kljub brezskrbnosti, ki jo človek občuti pri branju, ne berejo vsi. Nekateri ob tem pač ne uživajo, preštevilni pa ves čas iščejo najrazličnejše izgovore. Najpogostejši so lenoba, pomanjkanje časa ali gledanje televizije. Še dobro, da šola spodbuja branje, drugače bi se število strastnih bralcev še precej zmanjšalo.

Vedno več ljudi bere tako imenovane e-knjige. Slednje so bolj priročne in jih lahko s sabo vzamemo praktično kamorkoli ter beremo kadarkoli, a vendar se zdi, da ne dajejo pravega občutka. Za nekatere ni boljšega občutka, kot da se doma sprostijo ob šelestenju listov svoje najljubše knjige. Spet drugi prisegajo na e-knjige, češ da so boljše in bolj priročne kot velike nerodne knjige. Sama imam veliko raje staromodni in tradicionalen način s pravo knjigo.

Po mojem mnenju med slovenskimi bralci prevladujejo odrasli in mladi, saj so, kot vemo, starejši, ki so v pokoju, zelo zaposleni. Mladi radi berejo domišljajske in fantastične knjige, odrasli pa radi berejo romane in knjige o svojih konjičkih ali o nečem, kar jih zanima. Vsi odrasli in mladi niso ravno strastni in predani bralci, ampak nič

zato. Imajo pač druge konjičke in zanimanja, kot je branje. Najbolj strastni bralci so najbrž majhni otroci, ki naravnost obožujejo slikanice in pravljice, zato so tudi redne stranke v knjižnicah.

Slovenci si knjige večinoma izposojamo, nekateri pa jih raje kupijo. Izposoja je bolj priljubljena, saj imajo nove knjige zelo visoko ceno. Pravzaprav se število ljudi, ki hodijo v knjižnico, povečuje. Vedno manj založene pa so domače knjižnice, ki so včasih predstavljale ponos družin in so kazale

njihovo izobraženost. Domače knjižnice so priročne in koristne, saj imamo tako veliko podatkov na dosegu roke. Ampak takšna količina knjig potrebuje nekaj skrbi in tu nastopijo e-knjige. Slednje ne potrebujejo skrbi ali brisanja prahu z njih, zato se vedno bolj uveljavljajo. Kljub temu so tisti, ki doma sploh nimajo knjig, zelo redki.

Poleg knjig se v bralnem svetu Slovencev uveljavljajo tudi revije in časopisi. Resda so knjige nekaj posebnega, a vendar je branje revij, četudi rumenega tiska in tračev, prav tako branje.

Kljub temu da e-knjige počasi izpodrivajo navadne in da se domače knjižnice vedno bolj krčijo ter so prisotne le še pri bolj navdušenih bralcih, nas ni treba skrbeti za prihodnost slovenskega branja. Prihodnost e-knjig je zelo negotova, medtem ko bodo prave knjige vedno živele in nas vabile, naj vstopimo v njihov magični svet in pozabimo na skrbi vsakdanjega sveta.

Doroteja Berložnik, foto: Matija Slapšak

BRINA MAČEK 9.B .

DAN DEJAVNOSTI

Gostija na gradu

V sredo, 6. novembra, smo v OŠ Laško izvedli kulturni dan za sedme razrede. Tema je bil Srednji vek – Gostija na gradu.

To je bil primer pouka malo drugače. V delavnicah so učenci izdelovali različne izdelke. Prepletala so se vsa šolska področja. Učenci so se sami odločili, pri kateri dejavnosti bodo sodelovali, zato so bili pri delu motivirani. Ena skupina je pripravila scenarij in ob koncu zaigrala igro, ki so si jo ogledali vsi učenci. Za sceno pa so bili izdelki, ki so nastali pri posameznih delavnicah. Na koncu smo imeli »pojedino«. Pri izvedbi so sodelovali tudi učenci tretjega razreda iz Debra, ki so izdelali kronice in zaplesali. Ob koncu, ko smo naredili povzetek dneva, so učenci povedali, da si želijo še več takšnih dni, tako da ... bomo prihodnje leto nadaljevali.

Biljana Jošovec

Srednjeveški dan sedmega razreda

Učiteljice Biljana Jošovec, Anita Plazl, Anita Drnovšek, Slavica Šmerc, Brigita Kovač in Mojca Povše so pripravile enkratni dan na temo srednjega veka. Pri pripravi smo jim pomagali tudi učenci sedmega razreda matične šole Laško in podružnice Debro.

Že pri prejšnji uri zgodovine so nam učiteljice povedale, v kateri skupini bo posamezen učenec. Nekateri učenci smo se učili igrati na posebna glasbila, podobna srednjeveškim. Spet drugi so delali lutke grofov in grofic. Tretji so kuhali in pekli slastne slaščice ter odlično kosilo z repo in ocvirki. Četrta skupina je pripravljala igro za nastop. Ostali so delali dekoracijo za prizorišče, tako da so naredili iz kartona visok grad in so zidove okrasili s srednjeveško pisavo.

Ko smo se vsi pripravili, smo odšli v Otročji center Kino Laško. Ko so se gledalci namestili na sedeže, se je začela predstava. Najprej so na oder prišli grof in grofica ter njuni dve hčeri in ponazorili grajsko življenje. Grajsko družino je najprej zabaval dvorni norček, nato je imela pojedino, ki so jo skuhalo naši kuharji. Potem si je gospoda zaželela malo glasbe in na prizorišče smo prišli trubadurji (srednjeveški potujoči glasbeniki). Na vajah smo sicer imeli nekaj težav, nastop pa smo odlično izpeljali. Čisto na koncu so prišli še lutkarji s pripovedovalko. Ponazorili so romanco Turjaška Rozamunda. Tudi oni so imeli

težave pri pripravi, a nastop so več kot dobro izpeljali. Sledil je viteški dvoboj, zmagovalec pa je dobil roko grofove hčere. Igra se je končala s srednjeveškim plesom, ki mi je bil zelo všeč.

Na koncu so kuharji odlično pripravljene slaščice razdelili med gledalce in nastopajoče. Učiteljice so nas pohvalile za odličen nastop

Tudi mi se zahvaljujemo učiteljicam za enkratno organizacijo in podporo pri učenju besedila oziroma pesmi. Cel nastop mi je bil zelo všeč, saj so igralci res poudarili srednjeveški duh.

Sara Čopar

KNJIŽNICA DEBRO

S skupnimi močmi zmoremo

Drugi obisk debrskih vrtčevskih otrok v knjižnici PŠ Debno v sklopu projekta Tudi iz pravljic se veliko naučimo se je zgodil 8. novembra 2017.

Tokrat je bila na vrsti pravljica Alekseja Tolstoj Repa velikanka. Otroci so ob sliki na tabli opisali repo in pripovedovali tudi o drugi zelenjavi, ki jo jeseni pospravljamo z vrtov in njiv. Ob sličicah na tabli sem jim predstavila, kdo nastopa v pravljici Repa velikanka. Le-to sem tokrat pripovedovala in ob tem otrokom kazala ilustracije v slikanici. Pridno so poslušali in si veliko zapomnili. To so dokazali z odgovarjanjem na moja vprašanja in s pravilno razvrstitvijo pravljinih likov v zaporedje pomočnikov pri puljenju repe, kakršno je bilo v pravljici. Sledil je pogovor o tem, kako je pomembno in pravilno, da sodelujemo in si med seboj pomagamo. S skupnimi močmi namreč marsikaj zmoremo. Za zaključek je vsaka skupina prisluhnila še kratki ljudski pesmici o ribanju repe.

Lidija Toplišek

Moje nadaljevanje pesmi
Golji ples

Ko pa pride vražji goban,
prežene jurčka stran,
jurček ves prestrašen zbeži stran
in se umeri ves dan.

Mušnica pristopi,
in mu roko nakloni,
potlej se vrtita,
na kancu pa se oba
na tla zvalita.

PŠ ŠENTRUPERT

V Šentrupertu po praznikih diši, ki vsak od nas se jih veseli ...

December je pravljčni mesec, ko vse zaživi, vse okoli se iskri in po hišah mamljivo po piškotih diši. Je mesec pričakovanj, topline, ki prinaša upanje v naša srca.

Tudi v naši šoli je že kar nekaj časa dišalo po praznikih, pričakovanjih, željah, božiču ... in seveda tudi po piškotih.

Učenci so pri pouku in v času podaljšanega bivanja risali in slikali na temo zime in praznikov, izdelovali razne okraske, s katerimi so okrasili smrečico, naredili so dekoracijo za krasitev učilnic in ostalih šolskih prostorov.

Večkrat smo ob tem prijetnem delu prepevali prelepe božično-novoletne skladbe, ki so nam ustvarile posebno predpraznično vzdušje in počutje ter nas obdale z obilico pozitivne energije.

V torek, 12. decembra, je bila v naši šoli že tradicionalna prireditev Prednovoletni živžav.

Učenci so dan prej ob pomoči učiteljic spekli slastne piškotke, oblikovali sceno, izdelali vstopnice in se zelo potrudili pri pripravi posameznih točk za program. Vsi smo komaj čakali, da bo dan za naš živžav.

Program so začeli učenci prvega in drugega razreda, ki so se predstavili s petjem, z igranjem na metalofon in s plesom na nežno pesmico z naslovom Little snowflake. Sledil je nastop vrtca,

ki nam je zapel pesmico Snežak in vsem zelo znano Dedek Mraz prihaja. Naši najstarejši, učenci petega razreda, so se predstavili s pesmijo Marko skače, ki so jo spremljali z igranjem na glasbila ter ob njej tudi veselo zaplesali. Starejša skupina vrtca nam je zapela pesmico Jelenček Rudolf in predstavila dramatzacijo Rokavička.

Vsi že komaj čakamo božično noč. O tej čarobni noči nam je na prireditvi prepeval pevski zbor. Ta se nam je predstavil tudi s plesom Rock me, ob kateri so nas vse pošteno zasrbele pete.

Za konec sta nam tretji in četrti razred s kratko dramatzacijo prikazala pričakovanje novega leta v eni od družin. Spomnila sta nas na to, kako pomembno je, da se ob vsem tem blišču in dobrotah spomnimo na svoje najbližje in da smo hvaležni za toplino in ljubezen, ki nas obdajata v toplih domovih v krogu naših najdražjih.

Prireditev je potekala v sproščenem, pravljčnem vzdušju, v katerem smo vsi neizmerno uživali ter se predajali predprazničnim občutkom.

*Se jesen je poslovila,
babico zimo v vas povabila.
In zima je čas, ki s sabo
prinese sneg in mraz.
A tudi praznike, radost in
veselje ter dobre može,
ki nam izpolnijo drobcene
želje.*

Katja Križan, foto: Martina Arbajter

FOTOREPORTAŽA

Diši po praznikih

Martina Arbajter

Foto Fleš Maja Štih s.p.

ONIS

Pestro decembrsko dogajanje

V tednu pred božično-novoletnimi počitnicami smo si vsak dan popestrili tako, da smo stopnjevali predpraznično razpoloženje.

Po uspešnem nastopu v Kulturnem centru Laško, kjer smo v nedeljo, 17. decembra, nastopili z igro Dobri mož piše pismo otrokom za člane društva Sožitje, smo ponedeljek začeli bolj sproščeno, saj smo si v Otročjem centru ogledali animirani film Moana, ki nam je bil vsem zelo všeč. Ob gledanju smo se naučili veliko o pogumu, vztrajnosti in sodelovanju med generacijami. Seveda smo se poleg tega tudi od srca nasmejali vragolijam glavnih junakov.

V torek smo z učenci od prvega do petega razreda obiskali šolsko knjižnico, kjer nam je knjižničarka Mojca Povše prebrala zimsko pravljico in nas popeljala v svet domišljije. V sredo je bila na vrsti najtežje pričakovana peka

slastnih piškotov, v četrtek je sledila predstava Palčica Muzikalčica v kulturnem centru.

slastnih piškotov, v četrtek je sledila predstava Palčica Muzikalčica v kulturnem centru.

Kar naenkrat je prišel zadnji dan pred počitnicami, ki smo ga začeli s šolsko proslavo po zvočniku. Takoj po njej smo se odpravili na nepozabno in zabavno drsanje v Zdraviliški park. Najbolj drzni in spretni so se ob koncu drsanja celo predstavili s koreografijo! Po vrnitvi v šolo sta sledila še medsebojno obdarovanje in prednovoletno druženje z družabnimi igrami in s plesom. Vsi smo se imeli zelo lepo in smo praznično razpoloženi z lepimi željami ter drobnimi pozornostmi odnesli v svoje domove.

Mina Čibej

Foto: Valentina Gartner

MŠ LAŠKO

Dežela Balalaj

Mira Voglar, glasbenica in pisateljica za otroke, je napisala pesmico Potovanje v deželo Balalaj. Otroci so pesem takoj vzeli za svojo, saj je Balalaj dežela, kjer je vse mogoče. Vsebina pesmice nam je služila tudi kot uvod v pogovor, v kakšni deželi bi živeli, kaj bi počeli in s kom.

Prvošolci, popoldne združeni v oddelek podaljšanega bivanja v Laškem, so povedali: »V moji deželi Balalaj bi ...«

Anže Pipan: »... bilo ves čas sončno vreme, imeli bi veliko snega in velik bazen. Jedli bi veliko sadja in zelenjave – zdrave hrane ... Z mano bi bili učiteljica Lidija, moja sestra Nika ter prijatelji Primož, Iza in Špela ... Imeli bi se zelo lepo.«

Nik Tian Špiler: »... bilo veliko gradov in vitezov. Jedli bi sladoled. Z menoj bi bili ati, mamica, učiteljica Lidija, Anži, Ana, Neja, Lara Bezgovšek in Luka.«

Gašper Plahuta: »... Imeli veliko hrane – zdrave hrane – špagete in sladoled. Z mano bodo ati in mami, brat Andraž ter sosed Franci in Danica.«

Jure Zupanc: »... zunaj delali, igrali košarko, hodili na izlete, na morje, kjer bi se naučil plavati, ter v trgovino kupovat zdravo hrano. Imeli bi lepo vreme – padal bi sneg in pobirali bi jabolka. S seboj bi vzel atija, mamico, sestro, bratranca Ožbeja in Bineta ter prijatelja Reneja. Veliko bi lizali sladoled, jedli solato in špagete.«

Špela Knez: »... jedli kostanj, okrog bo veliko jesenskih listov, metuljev in nasmejana sonce. Lovili bi metulje, skakali, veliko bi delali, risali in hodili v hribe. Z mano bi bili učiteljica Lidija, Švigi, mami in ati.«

Patricija Deželak: »... ustvarjali, lepili metulje iz semen, se igrali na igralih, jedli jabolka in kostanj. Z mano bi bili ati, sestrična Maša, učiteljica Lidija, Nik Tian, Nejc in Naja.«

Iza Jakopič: »... se igrali z žogo, zunaj s kužkom, delali bi poskuse ... potem bi šli še na pico in na ladjo ter gledat delfine. Z mano bi bili bratec Vid ter prijatelji Špela, Nika in Blaž. Jedli bi kostanj in vso zelenjavo.«

Primož Jazbinšek: »... bili z mano ati, mami, bratec Gal in prijatelji Ema, Lara Bezgovšek, Anže Pipan in Klara. Jedli bi pire krompir in špinačo in jajčka ter pecivo in še zdravo hrano. Kopali bi se v morju in skakali s pomola v morje ... igrali bi družabne igre.«

Neja Tržan: »... bili z mano sestra Sandra, ati, bratec Tadej, bratranec Žan, Matic in mamica. Igrali bi se z barbikami in se kopali v bazenu. Jedli bi zelenjavo in sadje.«

Mathias Đurin: »... bili učiteljica Lidija, Lara Bezgovšek, Kiarra, Gabi in mami Jana. Igrali bi se z bejblejdi, kopali bi se v morju in skakali s skal v morje. Kopali bi se tudi v bazenu. Jedli bi palačinke, špagete in makarone.«

Lara Bezgovšek: »... bili Anži, Hana, Iza, Primož, Lija, Anamarija ter Patricija. Jedli bi čevapčiče, jagode, sladoled, solato in zelje. Jahali bi konje, sprehajali kužke in se igrali z žogo.«

Ema Kovač: »... risali in se igrali z lego kockami. Zraven bi imela mamico, Anamarijo, Patricijo, Anžija in Niko Pipan. Jedli bi jagode, pico, mafine in palačinke.«

Anže Marot: »... se igrali z lego kockami, vrteli bi bejblejde ter v morje skakali. Z mano bi bili ati, mami ter Jaka in Luka iz Zidanega Mosta. Jedli bi palačinke, mafine in jabolka.«

Lija Kolar: »... jahali konje, ustvarjali sovce, risali, se igrali z barbikami, kuhali ter skakali v morje. Z mano bi bili mami, ati, bratec Tim, Lara Bezgovšek, sestrična Hana ter prijateljica Lili. Jedli bi jagode, krofe, mafine, grozdje in špagete.«

Neža Vidic: »... skakali na trampolinu, likovno ustvarjali, delali ježke iz papirja ... Z mano bi bili Anamarija, Patricija, Luka, Primož, Iza, Eneja ter Lara Bizjak. Jedli bi češnje, palačinke, hruške, grozdje, sladkorno peno in maline.«

Lidija Jakopič

PLANINCI

Planinci pridno planinarimo tudi letos

V letošnjem šolskem letu smo člani planinskega krožka prehodili že tri planinske poti.

V oktobru smo se z ostalimi člani Planinskega društva Laško odpravili na Kriško goro. Z avtobusom smo se odpeljali do vasice Gozd, od koder smo se peš odpravili na omenjeno goro.

Pot je bila sicer zelo strma in kamnita, vendar je bilo vse pozabljeno, ko smo prišli do Kriške kočice, kjer nas je pogrelo jesensko sonce in se nam je odprl pogled na Julijske Alpe vse do Triglava. V koči smo si odpočili, se naužili toplih sončnih žarkov, nato smo se vrnili v dolino. Najbolj vztrajni so imeli še vedno dovolj energije za igro na igralih pri spodnji koči, ostali smo si privoščili katero od tamkajšnjih tradicionalnih jedi. Prijetno utrujeni smo se odpeljali nazaj proti Laškemu.

Sledil je naš že tradicionalni pohod po nekdanjih trških mejah Laškega. Ponovno smo se pridružili ostalim planincem. Pohod smo začeli pred Ticem Laško in se vzpeli do Tovstega. Pod Žikovškim brdom je bila prva postojanka s toplim čajem. Pot smo nadaljevali do Ojstrega in naprej na Trojno, kjer je bilo osrednje prizorišče pohoda. Domačini se vsako leto zberejo in pripravijo pravo pojedino

domačih dobrot v obliki prigrizkov in napitkov. Po malo daljšem oddihu smo se odpravili čez Lahomšek v dolino proti začetni točki, s čimer smo končali našo krožno pot.

Planinci vsako leto komaj čakamo pohod na Mrzlico, ki je poseben že zato, ker je nočni. Letos nas je vreme še posebej razveselilo, saj nam je postreglo s pravo pošiljko snega. Padel je mrak, mi pa smo se z naglavnimi lučkami peš odpravili od domačije Ferme proti Mrzlici. Snega je bilo približno pol metra, vendar je bila na našo srečo že narejena gaz, ki nam je malce olajšala pot.

Po dveurni hoji po snegu smo se počestili s svetlobo, ki je prihajal od kočice. Prispeli smo v pravo zimsko idilo. Pri koči nas je pričakal sv. Miklavž s svojim dobrim prijateljem parkeljnom, ki ni imel prav nič dela, saj so bili na pohodu le pridni otroci. Letos je bil res pravi Miklavžev pohod, saj je bilo zaradi snega vzdušje več kot odlično. Upamo, da nas bo tudi naslednje leto čakala zasnežena pot.

Urška Wiegele

FOTOREPORTAŽA

Skrb za prijetna doživetja in dobro počutje

Urška Wiegele